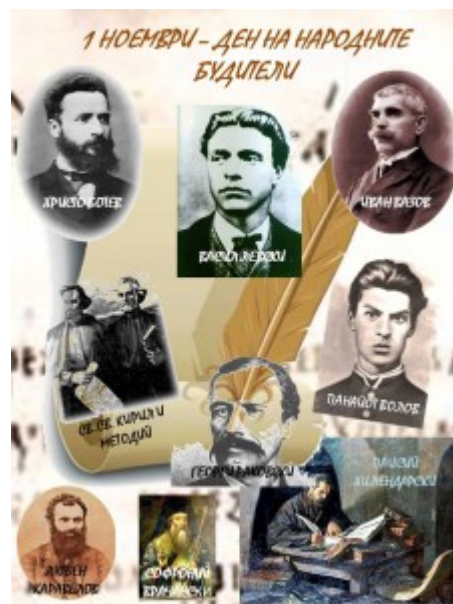

НАРОДНИТЕ БУДИТЕЛИ

Високоблагородна черта в характера на отделния човек и на цели общества е да се ценят заслужилите за народа личности. Това е признание за техните заслуги, израз на което е отдаваната им почит. Такова признание е и подтик да се подражава на благородното им дело. Ето защо чест и похвала се пада и на тях, които са определили ден за възпоменаване на заслугите им – ден на „народните будители“.

Тази по-скоро обществена добродетел е от голямо значение за българския народ. Бидейки под петвековно робство, политически и духовно угнетен, той бе дошъл до едно примирение с робската си съдба. *Националното чувство и всичко онова, което прави човека да чувства своето достойнство като Божие създание и като човек въобще*, бе заглъхнало у него в грижата за ежедневно му съществуване. Затова се яви необходимост от будители на това чувство, благодарение на което народът като от кошмарен сън се пробуди за нов свободен и честит живот с високо съзнание за своята национална и верова принадлежност.

Ето пред духовния поглед на българина на фона на националното българско прекрасно небе се редят ликовете на народните будители – расоноци и миряни. Откъде да започнем изреждането на техните светли имена!

В хода на тези мисли пред съзнанието изпъкват първо ликовете на **светите братя Кирил и Методий**. Колко мъдри са словата на св. Кирил, познат в науката и с името Константин Философ, в речта му пред император Михаил и патриарх Фотий, които са поискали тяхното съгласие да бъдат изпратени на религиозно-просветителна мисия в славянските страни Панония и Велика Моравия:

– Благодарим ви за поканата, но кажете: може ли да се пише на вода? Невъзможно, тъй е и със словото. Говоренето е като водата – тече бързо и не се задържа в съзнанието, не се запомня. Затова питам: Имат ли моравците писмена?

Той добре знаел, че моравците нямат азбука-писмена, но с тоя въпрос искал да се узакони правото на славяните да имат писменост, книжовност, върху което братята вече работеха. Писмеността е условие за летопис и създаване история на народа. А за да се буди национално съзнание на народа, трябва да му се напомня историческото славно минало. Затова светите Кирил и Методий и **техните ученици и книжовници от просветната школа в Патлейна** са първите в реда на народните будители.

До тях изпъква с лъчистия ореол на святост покръстителят на българския народ **св. цар Борис-Михаил**, който ни изведе от мрака на езическото невежество и въведе в просветения свят на християнска Европа през IX в.

Св. Йоан Рилски Чудотворец, молитвеник за целия български народ, в годините на тъмното византийско и после петвековното турско робство със своя манастир бе на будна стража, пазител на българщината, ползващ се с дълбока признателност и всенародно преклонение.

Ето и **преподобни Теодосий Търновски**, засиял в святост ведно със своя високопросветен ученик **св. патриарх Евтимий Търновски**, молитвеници и будители народни.

Със светия си *подвиг в името на вярата Христова и запазване чисто името „българин християнин“* в сонма на народните будители сияят всички ония **знайни и незнайни български мъченици и изповедници, пострадали от турския ятаган по време на робството**. Пролели кръвта си за вярата, те със своя светъл пример са пазили народа от агарянската мохамеданска напаст.

Товарени с непоносими данъци, за да се пълни султанската хазна, българите пред бича не смеели да дават външен изрез на протест. Но ето, **поп Петко от гр. Елена** се запътил през Балкана пеша да иде чак в Цариград и да защити правото на поробения сънародник. Явил се пред валиде ханъм (майката на султана) и успял да издейства народът от Еленска кааза чак до Лясковец да бъде освободен от данък „житнина“ и други данъци. Върнал се в Елена с прозвище „шейтан папаз“, но и със султански ферман в полза на раята. Със своята смелост, проявена на дело, той още през XVII в. е будил в народа съзнанието да живее свободно и да брани правата си.

Явиха се **дамаскинарите, таксидиоти** – пътуващи проповедници – расоносци, разпространители на религиозна книжнина, които смело будеха народността дух. Сред всички тях особено изпъквай **йеромонах Йосиф Брадати от гр. Елена**, който съзрял благодатното осияние в лицето на преп. Паисий Хилендарски като млад послушник в Рилския манастир и го насочил в Хилендарския манастир на Света Гора, препоръчвайки го на познатите духовници от Хилендарския метох в родния си град и така станал негов предшественик и наставник.

Ето в стройната колона народни будители на лично място светлата фигура на **преподобния отец Паисий** с ореол на святост, притиснал до сърцето си „История славянобългарска“ да броди по села и градове, за да буди народа към осветяване от робския вековен сън.

Каква светла следа остави преп. Паисий като народен будител всеки знае. Лумна и се разгоря родолюбивият пламък в сърцата на народа и се явиха плеяда възрожденци след него.

Врачанският епископ Софроний – светец, засиял с неделните си проповеди. Гонен, преследван, едва спасен от бесило, той и отвъд Дунав надавал глас към народа с възвание да приеме руския воин като роден брат за благо на България.

Ето и **поборниците за църковна свобода** като условие и за национална политическа свобода. **Макариополският епископ Иларион** поведе борбата и я доведе до край. **Архимандрит Неофит Бозвели, йеромонах Неофит Рилски** и колко много народни учители, свещеници и други дейци се редят край тях – все будители народни. Поробената земя, тъй мила на българина, се напои с кръвта на много загинали по въстанията български юнаци, отдали живота си като **йеродякон Игнатий – в мире Васил Левски**, за свободата с усмивка на уста: „Да съхрани Господ вярата и народността ни!“

Отзвук на гласа и дейността на народните будители бяха **килийните, прицърковни, манастирски и по метоси училища**. Габровската гимназия Еленската даскалоливница и много други училища като **религиозно-просветни центрове** дадоха будни общественици, някои от които бяха щастливи да видят свободна България и да работят за укрепване на младата държава. На всички тях, народни будители, благодатно озарени от Господа Бога, вечна да бъде паметта.

Поклон пред светлите им имена!

Автор: †**Траянополски епископ ИЛАРИОН (впсл. Доростолски митрополит)**

ЖИТИЯ НА СВЕТИИ ЗА 01.11.2015

На 01.11. 2015 отбелязваме паметта на:

Св. преподобномчк Яков Костурски и двамата му ученици дякон Яков и монах Дидой

Св. Чудотворци и безсребърници Козма и Дамян

ЖИТИЯ НА СВЕТИИ ЗА 31.10.2015

На 31.10.2015 отбелязваме паметта на:

Св. мчк Епимах

Св. мчк Епимах

ДА СПАЗВАТ ЛИ ПРАВОСЛАВНИТЕ ХРИСТИЯНИ ХЕЛЮУИН?

Какво е "Halloween"?

Отговорът на този въпрос е в две части: *християнският смисъл на този ден, както и анти-християнския смисъл на този ден:*

Християнското значение на "All-Hallows' Eve „ -„ Навечерието на Все светии".

"Хелоуин" е съкращение от "Навечерието на Все Светии", което означава, че се празнува вечерта преди деня на Западно християнския празник на Все Светии. "Hallow" е старомодна дума за "Света". Така че "Day of All-Hallows" означава "ден на Всички светии". "Хелоуин" в своя християнски смисъл, се отнася до вечерта преди Деня на Все Светии, който е 1 ноември в западно римския календар (източно римския или византийския, календар поставя честването на Все светии в неделята след Петдесетница). Този празник е създаден, когато старият Рим и земите от Западна Европа все още са били православни, и затова в продължение на векове православните християни на Запад съблюдавали на Все светии (1 ноември), и подобно на всички традиционни християни, благочестивите хора да присъстват на църковни служби вечерта преди празника.

Анти - християнското значение на "Хелоуин"

Окултните, демоничните практики свързани с "Хелоуин" произтичат от Друидската религия на келтския народ, който обитавал на Британските острови. Ето защо, до неотдавна, "призрачен" Хелоуин се празнува само в Британските острови, Америка и други страни от Британската произход. Едва наскоро "призрачната и таласъмска" версия на Хелоуин се разпространи в бившите православни и католически страни.

Когато християнството стигнало до Англия, Църквата достигнала до езическия народ на келтите, които празнували през есента празника на своя бог "Samhain", богът на смъртта. В нощта на "Samhain", се е смятало, че духовете на мъртвите са бродили по земята и се наложи да бъдат успокоени. За да имитират това ритуално, хората предпочитали да се правят на мъртви и да бродят от къща на къща и искали "лакомства." На тази ужасна нощ, вероятно е имало човешки жертви, за да утолят смъртта, тъй като е имало човешки жертвоприношения в много от големите Друидски празници.

Когато Църквата стигнала до Великобритания и Ирландия, разбира се, тя се опитвала да изкорени тези практики на езическата религия на друидите. В отмъщение, езичниците засилвали своите практики. Това включвало тормоз над тези, които няма да им дадат "лакомства" - по този начин поставяли заплахата от "трикове". Това също включвало подигравка с християнските обичаи: например, "декорирането/ украсяването" на скелети се правило като подигравка с почитането на мощите на светиите. Издълбаните на такива от тиква също били подигравка с почитането на черепа на светец.

Първоначалната дата на "Samhain" варирала, защото келтите са имали лунен, не слънчев, календар. Но след като римляните въвели юлианския календар във Великобритания, "Samhain" станал фиксиран в нощта преди 01 ноември. По този начин "Samhain" се изправил в пряк конфликт с бдението за празника на Все Светии.

Това било много ясно тогава, че в навечерието на Все Светии, само езичници бродели по улиците и искали "лакомства", докато ХРИСТИЯНИТЕ ПРАВЯТ бдение за светия ПРАЗНИЧЕН ден, по благочестив и богоугоден начин. Когато отиваме и искаме "трик или лакомство"

независимо дали го знаем или не, ние се идентифицираме с езичниците срещу християните.

Но не е ли модерния Хелоуин безвреден?

Някои хора могат да се противопоставят на всичко това и да казват: “Е, това е вярно, било е едно време, но сега Хелоуин е просто време за децата да се обличат, да получат бонбони, и да се забавляват.” Страхувам се, че това е самозалъгване. Фактите са следните:

“Сладкото-вярване” във вещици, демони и други символи на Хелоуин не е безвредно. Напротив, това е нормализиране на неща, които са зло. Нещата, които са зло, не трябва да бъдат изобразени, като че ли са приятелски или безвредни. Това учи децата обратното на това, което те трябва да се учат. И дори ако нашите деца се обличат като нещо безобидно, те са “плуване”, така да се каже, в атмосферата на окултните символи, които са навсякъде в Хелоуин, и ние оказваме подкрепа на цялото това нещо, като е част от него.

Истинските вещици все още съществуват, и те все още гледат “Halloween” като една от своите “свещени” нощи. Навсякъде само в САЩ, хиляди “Wiccan” и “Църква на Сатаната” практикуващи изпълняват зли церемонии през тази нощ, като се започне от Wicca- неоезическия характер до поклонението на действителните сатанински ритуали. На една нощ, когато са известни такива неща, за да продължа, че е по-важно от всякога да не се обърка нашата християнска идентичност с неща, които са анти-християнин. Необходимо е също така една нощ, когато ние трябва да увеличим нашите молитви за борба със силите на злото.

С участието си в езическия Хелоуин, ние да станем част от бързото дехристиянизирането на Съединените щати и Европа. Текущите данни показват, че броят на хората, които “държат” Halloween непрекъснато да се разраства може в един момент да надмине броя на хората, които спазват Коледа в Съединените щати! Искаме ли да допринесем за тази тенденция?

Ние можем да мислим, че не “означава нищо лошо” празнуването на Halloween, но безкритичното поведение по отношение на невидимите реалности, е неразбиране, че често каним демонична активност. Защо трябва да се възползваме от шанса за отдаване под наем на демони в живота ни? Дали сме абсолютно сигурни, че Хелоуин е толкова безобиден?

Ние не искаме децата ни да се чувстват пренебрегнати

Родителите подценяват децата си през цялото време. Децата и особено тийнейджърите, са естествено идеалистични и героични. Ако обясните на децата си, защо ние не празнуваме Halloween, те могат да бъдат малко разочаровани, но в дългосрочен план, те ще чувстват духовна радост и по-дълбоко чувство на собствената си християнска идентичност.

Какво трябва да правим за “Хелоуин”?

В Православната църква, разбира се, в нощта преди 01 ноември не е “Навечерието на Всички Светии”, честваме празника на Всички светии в първата неделя след Петдесетница. Но ние можем да имаме църковни служби – Вечерня и Параклис, например, може да се извършва почти всяка вечер през църковната година, особено когато е налице необходимост от . И ние можем да планираме здравословни и приятни дейности извън Хелоуин за нашите деца и младежи в оная нощ, така че те да имат здрав заместител на трик или лакомство.

Относно “Месец посветен на Хелоуин” в държавните училища?

Факт е, че целия месец октомври напоследък, изглежда, че се “посвещава” от държавните училища – особено в началния курс – на вещици, таласъми, духове, и така нататък. Това е още повече доказва, че Хелоуин е неразделна част от дневния ред на де-християнизация на обществото. Можете ли да си представите какво се случва, ако сте се опитали да посветите месец декември на истории и декорации, свързани с Коледа, какъвто веднъж беше случаят в държавно училище? Няма ли да има съдебни дела в хиляди училищни райони въз основа на **“разделение на църквата и държавата.”** Изчезването на Коледа и появата на Хелоуин като основен “празник” в училище е основен триумф на езичеството в своята безкрайна война срещу християнството.

През този месец, ние трябва да следим това, което на нашите деца се преподава, какви са техните дейности в клас, и т.н. Ние трябва да обясняваме за тях, че вещиците са реални и не са сладки, но зли, че “призраци” на мъртвите не напускат рая или ада, където духовете на мъртвите наистина са, а по-скоро дяволи се преправят на мъртвите, за да сплашат и да заблуждават хората, и така нататък.

Също така – в зависимост от вашия училищен район, родителите могат да имат много по-голям контрол над това, което се случва в клас, отколкото си мислите. Шансовете са, че има и други родители, които не им пука за “Хелоуин месеца” или, и ако достатъчно от вас, се съберат и поискат промяна, промени могат да се случат. Ние обикновено сме прекалено пасивни и мислим, че образованието на нашите деца е работа на училищната администрация и учителите. Това е едва на второ място тяхна работа; основно, това е наша работа. Ние трябва да бъдем смели и уверени.

Източник: <http://saint-spyridongoc.com>- Гръцка православна църква „Св. Спиридон“ в Мичиган, САЩ

Превод: Даниела Рачева

ПРИЧИНА ЗА НЕВЕРИЕТО

1. Истинската причина за неверието в Бога е любовта към греха.

на слепородения

Съвременният човек обича да греши. Грехът му е сладък. Повечето хора ненаситно се стремят към всевъзможни грехове. Как тогава да вярват в Бога? Поудобно им е да си кажат: „няма Бог“, като онзи безумец от псалмите (Пс. 13:1). При това сами не си вярват, защото добре знаят, че Бог има, но са свикнали с тази самозаблуда, тя им е приятна. Да, може да вярват общо, че „има там нещо, някаква Сила“ и толкова. Такава обща вяра не ги ангажира морално, а и те не искат да се ангажират морално.

Погледнете какво става днес? Необуздан разврат, пиянство, алчност. Бог ни е заповядал да сме целомъдрени. Ако някой обаче заговори за целомъдрие в обществото, ще му се изсмеят. Млади и стари жадуват за разврат и блудстват с мисъл и дело. В повечето случаи дори не го считат за грях. Мислят, че е нещо нормално, нали всички правят така. Как тези хора ще повярват в Бога?

Много от жените днес са жени-убийци! Те прекъсват живота на едно или повече неродени деца!... Бог ни е заповядал да сме трезвени. Но повечето хора не обичат трезвостта. Те искат да са опиянени по някакъв начин, малко или много. Опиянението заглушава гласа на съвестта, цигареният дим я замъглява, алкохолът я стъпква, шумът от музиката я заглушава. Все едно, че я няма. Не искат тя да напомня за Бога. Водовъртежът на греха е опияняващ.

2. Христос изобличава греха

Христос е казал: „Пазете се от користолюбие, защото животът на човека не се състои в това да преумножава имотите си“ (Лука 12:15). Повечето хора днес обаче са ненаситно алчни. За какво им са всичките тези пари, които трупат? Не могат да ги отнесат в задгробния свят. „Горко вам, богати“ (Лука 6:24) - казва Христос; „Горко вам, преситените сега“ (ст. 25). Алчността няма разумно обяснение. Като всеки грях, тя е безумие.

Вярата в Бога пречи на грехолюбците да вършат любимите си грехове. Пречи на блудниците да блудстват, на пианите да се опияняват, на алчните да трупат материални блага. Такива хора не могат истински да вярват в Бога.

Някои се оправдават: „Защо Бог не ни се яви осезателно, тъй че да Го видим? И ще повярваме в Него.“ Лъжа. Пак няма да повярват. Причината за неверието им е тази, че са възлюбili греха - „където е съкровищницата ви, там ще бъде и сърцето ви“.

3. Христовият призив към нас

„Не си събирайте съкровища на земята, дето ги яде молец и ръжда, и дето крадци подкопават и крадат; но събирайте си съкровища на небето, дето ни молец, ни ръжда ги яде, и дето крадци не подкопават и не крадат; защото, дето е съкровището ви, там ще бъде и сърцето ви. Светило за тялото е окото. Затова, ако твоето око бъде чисто, и цялото твое тяло ще бъде светло; ако пък твоето око бъде лукаво, цялото твое тяло ще бъде тъмно. И тъй, ако светлината, що е в тебе, е тъмнина, то колко ли

голяма ще е тъмнината? Никой не може да слугува на двама господари: защото или единия ще намрази, а другия ще обикне; или към единия ще се привърже, а другия ще презре. Не можете да служите на Бога и на мамона. Затова казвам ви: не се грижете за душата си, какво да ядете и да пиете, ни за тялото си, какво да облечете. Душата не струва ли повече от храната, и тялото от облеклото?

Погледнете птиците небесни, че не сеят, нито жънат, нито в житници събират; и вашият Отец Небесен ги храни. Не сте ли вие много по-ценни от тях?

Па и кой от вас със своята грижа може да придаде на ръста си един лакът?

Защо се грижите и за облекло? Взрете се в полските кринове, как растат: не се трудят, нито предат; а казвам ви, че нито Соломон във всичката си слава не се е облякъл тъй,

както всеки един от тях; и ако полската трева, която днес я има, а утре се хвърля в пещ, Бог тъй облича, колко повече вас, маловерци! И тъй, не се грижете и не думайте: какво да ядем, или какво да пием, или какво да облечем?

Защото всичко това търсят езичниците, и защото вашият Небесен Отец знае, че имате нужда от всичко това. Но първом търсете царството на Бога и Неговата правда, и всичко това ще ви се придаде. И тъй, не се грижете за утре, защото утрешният ден сам ще се грижи за своето: доста е на всеки ден злобата му.” (Мат.6:19-34)

Както е казал Спасителят, „Светлината дойде на света, но човеците обикнаха повече мрака, нежели светлината, понеже делата им бяха лоши. Защото всякой, който прави зло, мрази светлината и не отива към светлина, за да не бъдат изобличени делата му, понеже са лоши. А тоя, който постъпва по истината, отива към светлината, за да станат делата му явни,

понеже са по Бога извършени” (Иоан 3:19-21).

4. Познание за Бога, чрез вярата

Желанието на хората да видят Бога по начало е неосъществимо. Човек е една прашинка в сравнение с безкрайния Бог. Но от това не следва, че Той не съществува. Ако бълхата каже: „Щом не виждам слона, значиш слонове не съществуват”, нима ще ѝ повярваме?

Бог винаги има Своята премъдра грижа за създанието Си - човека. Не е оставил Той Своето създание да не знае нищо за Него. Напротив, във възможната мяра му е дал познание и за Себе Си, и за спасението му. Ние имаме познание за Бога чрез Божественото

Откровение и чрез вярата. Бог се е открил на хората посредством Свещеното Писание и Свещеното Предание. Оттам черпим знанията си за Него. А съществуването Му приемаме с вяра. Да, именно вярата е средството, чрез което Бог е определил да Го познаваме. Така е преценил, че е най-добре за нас. Вярата в Бога не само че не е противна на нашата съвест, а изцяло е съгласна с нея. Съвестта пък е неписаният Божий закон в човека.

Но ще каже някой, че днес има много вери. Така е вследствие на грехопадението. Бог обаче се е погрижил да не се заблудим в това. Православната вяра в Бога е

единствената, която автентично и коректно се основава на Божественото Откровение. Истинността ѝ е засвидетелствана многократно от Самия Бог чрез Божествени знамения и чудеса. Нея са следвали всички Божии угодници - светците, които са най-добрите хора в човешката история.

По техния пример и ние сме призвани към святост чрез вярата в Бога, „докато всички достигнем до единство на вярата и на познаването Сина Божий, до състояние на мъж съвършен, до пълната възраст на Христовото съвършенство“ (Ефес. 4:13).

Автор: Йеоромонах Йоан Филипов, Християнство и смисъл на човешкия живот

Източник: <https://draganbachev.wordpress.com>

ЖИТИЯ НА СВЕТИИ ЗА 27.10.2015

На 27.10.2015 отбелязваме паметта на:

Св. Димитрий Бесарабовски

Св. Мчк. Нестор

ЖИТИЯ НА СВЕТИИ ЗА 26.10.2015

На 26.10.2015 отбелязваме паметта на:

Св. вмчк Димитрий Мироточиви

Житие на Св. вмчк Димитрий Мироточиви

ИЗЛЕЗЕ НОВ БРОЙ ЕНОРИЙСКИ ЛИСТ "БЛАГОВЕСТИЕ"

*Излезе нов **брой 214**, на Енорийски лист "Благовестие". Може да ги намерите по-долу*

Енорийски лист - Благовестие, брой 214

ЖИТИЯ НА СВЕТИИ ЗА 25.10.2015

На 25.10.2015 отбелязваме паметта на:

Св. мчци Маркиан и Мартирий

Св. мчци Маркиан и Мартирий

ЖИТИЯ НА СВЕТИИ ЗА 24.10.2015

На 24.10.2015 отелязваме паметта на: Св. мчк Арета

Св. мчк Арета
